

วันที่รับบทความ : 04/10/2565
วันแก้ไขบทความ : 18/11/2565
วันที่ตอบรับบทความ : 02/12/2565

วารสารสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Journal of Allied Health Sciences Suan Sunandha Rajabhat University

การเข้าถึงสิทธิประโยชน์ของผู้พิการตำบลลาดใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

บุญวัฒน์ ไทรย้อย¹, พรณราย สุขมณี², วรรณวิมล เมฆวิมล กิ่งแก้ว^{3*}

กลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสงคราม

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลลาดใหญ่ จังหวัดสมุทรสงคราม¹

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม²

วิทยาลัยสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา³

E-mail: wanwimon.me@ssru.ac.th*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ของผู้พิการ ตำบลลาดใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2556 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือผู้พิการที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นผู้พิการในตำบลลาดใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 220 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 54.5 มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 59.1 สถานภาพสมรส ร้อยละ 41 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 70.9 มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 67.7 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 75.9 ใช้สิทธิในการรักษาพยาบาลสิทธิ สปสช (คนพิการ ท74) ร้อยละ 76.4 มีความพิการทางการเคลื่อนไหว ร้อยละ 55 มีสาเหตุความพิการจากการเจ็บป่วย ร้อยละ 35.9 มีผู้ดูแลคือบุตรหลาน ร้อยละ 36.4 และการได้รับเบี้ยพิการ ร้อยละ 100 มีการรับรู้ของเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2556 ในภาพรวมพบว่า มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง และมีการเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2556 อยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ : ผู้พิการ, สิทธิประโยชน์ผู้พิการ, การเข้าถึงสิทธิประโยชน์, พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

* ผู้ประพันธ์บรรณกิจ

**The accessibility to the rights of the handicapped pertaining
to Tambon Lat Yai Amphoe Mueang Samut Songkhram Province**
Boonyawat Saiyoi¹, Phannarai Sukmanee², Wanwimon Mekwimon Kingkaew^{3*}

Ladyai Health Promoting Hospital, Samut Songkhram province¹

Faculty of Public Health Mahasarakham University²

College of Allied Health Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University³

E-mail: wanwimon.me@ssru.ac.th*

ABSTRACT

This survey research was aimed at studying people's accessibility to the rights for disabled persons in Lat Yai Sub-district, Mueang District, Samut Songkhram Province in accordance with the Enhancement and Development of the Quality of Life of the Disabled Act, B.E.2550 and the Revised Version (Version 2), B.E.2556. The sample was a group of 220 registered disabled persons in Lat Yai Sub-district, Muang District, Samut Songkhram Province. Data were collected via questionnaires and were described and summarised with descriptive statistics; frequency, percentage, mean, and standard deviation. The findings showed that 54.5 percent of them, the majority of the sample group, was male, 59.1 percent aged 60 years or older, 41 percent was married, 70.9 percent completed primary education, 67.7 percent earned less than 2,000 baht per month, 75.9 percent was unemployed, 75.4 percent claimed their NHSO rights for medical treatment, 55 percent had movement disabilities, 35.9 percent was disabled due to certain illnesses, 36.4 percent relied on their own children's or grandchildren's care, and 100 percent received disability allowance. Overall, it was found that the sample group's perception of the rights for disabled persons according to the Enhancement and Development of the Quality of Life of the Disabled Act, B.E.2550 and the Revised Version (Version 2), B.E.2556 is at a moderate level. Moreover, the sample group's accessibility to the rights was at a moderate level.

Keywords: Disabled Persons, Rights for Disabled Persons, Accessibility to the Rights,
the Enhancement and Development of the Quality of Life of the Disabled Act

* Corresponding Author

บทนำ

“มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน...” เป็นข้อความในมาตรา 1 ของคำปฏิญาณสากลว่าด้วยหลักสิทธิมนุษยชน ค.ศ.1948 คำปฏิญาณแห่งฟีลาเดลเฟียของ”ไอแอลโอ ปี ค.ศ.1944 ซึ่งยืนยันในหลักการที่ว่ามนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นชาติพันธุ์หลักความเชื่อ หรือเพศใดก็ตามมีสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการเพื่อคุณภาพชีวิตและการพัฒนาด้านจิตวิญญาณภายใต้หลักเสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และการได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน ซึ่งหมายความว่า ทั้งสตรีและบุรุษ คนปกติหรือคนพิการควรได้รับโอกาสและสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมทุกระบบ^{1,2} จากสถานการณ์ผู้พิการในประเทศไทย พบว่า มีผู้พิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวผู้พิการ ประมาณร้อยละ 3.01 ของประชากรทั้งประเทศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.28 จำแนกผู้พิการตามภูมิภาคพบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผู้พิการมากที่สุด ร้อยละ 40.54 รองลงมาคือภาคเหนือ และภาคกลาง ร้อยละ 22.27 และร้อยละ 20.56 สำหรับประเภทความพิการ อันดับที่ 1 ได้แก่ ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ร้อยละ 49.43 รองลงมาคือ พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ร้อยละ 18.65 และความพิการทางการมองเห็น พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม พิการทางสติปัญญา ออทิสติก และพิการทางการเรียนรู้ ตามลำดับ สาเหตุความพิการส่วนใหญ่ แพทย์ไม่ระบุสาเหตุความพิการ ร้อยละ 52.64 รองลงมาไม่ทราบสาเหตุ ร้อยละ 19.37

โรคอื่นๆ มากกว่า 1 สาเหตุ อุบัติเหตุ โรคติดเชื้อกรรมพันธุ์ ภาวะความเจ็บป่วย และโรคต่าง ๆ ในภายหลัง (หลอดเลือดหัวใจตีบ/ข้อสันหลังอักเสบ/โรคติดเชื้อ/เบาหวาน/ลมชัก) ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าผู้พิการในประเทศไทยมีจำนวนมาก ที่รัฐบาลจะต้องให้ความสนใจ และใส่ใจในการพัฒนาศักยภาพของผู้พิการให้มีส่วนร่วมในการอยู่ร่วมกันในสังคม โดยอาศัยความร่วมมือของบุคคลหลายฝ่าย รวมทั้งทรัพยากรหลายๆ ด้าน เพื่อให้บริการแก่คนพิการ และช่วยให้คนพิการสามารถเข้าถึงบริการต่างๆ ที่รัฐบาลจัดให้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะเครือข่ายในด้านการจดทะเบียนคนพิการ ซึ่งเป็นการทำงานเบื้องต้นในการให้คนพิการได้รับรู้สิทธิของตนและสามารถเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ ในปัจจุบันประเทศไทยเห็นความสำคัญของคนพิการมากขึ้นโดยถือว่าคนพิการนั้นเป็นทรัพยากรหนึ่งของสังคมที่ต้องได้รับสิทธิ เสรีภาพ และบริการที่เท่าเทียมกับคนปกติ หลังจากมีพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ปี พ.ศ. 2534 ฉบับแรกที่มุ่งเน้นให้คนพิการสามารถใช้ชีวิตได้เหมือนคนปกติทั่วไป ในปี พ.ศ. 2550 ได้มี “พระราชบัญญัติส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550” ขึ้นเพื่อส่งเสริมโอกาส และสิทธิประโยชน์ของคนพิการในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ การรักษาพยาบาล เป็นต้น^{3,4}

จากข้อมูลข้างต้น ตำบลลาดใหญ่มีผู้พิการจำนวนมากที่มีปัญหาสุขภาพแต่ไม่สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงการเข้าถึงสิทธิในทักษะของผู้พิการ และ

บริการด้านต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กับคนพิการทุกประเภทในตำบลลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ที่ได้รับการจดทะเบียน เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพัฒนาการเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ของผู้พิการ เป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิต เพิ่มขีดความสามารถ มีความพร้อมในการปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีเกียรติ ศักดิ์ศรี และมีคุณค่าในตนเองต่อไป⁵

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของคนพิการเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556
2. เพื่อศึกษาระดับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ของผู้พิการตำบลลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 220 คน คำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane⁶ เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ร่วมกับผู้ดูแลผู้พิการที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นผู้ดูแลผู้พิการในตำบลลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 12 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้อาชีพสิทธิในการรักษาพยาบาลประเภทความพิการ สาเหตุความพิการ การมีผู้ดูแลสถานะที่พักอาศัยของคนพิการ และการได้รับเบี้ยพิการ

ส่วนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของคนพิการตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการ พ.ศ. 2550 และองค์กรหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่สนับสนุนคนพิการ จำนวน 20 ข้อ

จัดกลุ่มคะแนน เป็น 3 ระดับ ดังนี้⁶

ค่าเฉลี่ย 0.68 – 1.00 หมายถึง มีการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของคนพิการในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 0.34 – 0.67 หมายถึง มีการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของคนพิการในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.33 หมายถึง มีการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิของคนพิการในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 ระดับการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการ พ.ศ.2550 จำนวน 20 ข้อ

จัดกลุ่มคะแนน เป็น 3 ระดับ ดังนี้⁶

ค่าเฉลี่ย 0.68 – 1.00 หมายถึง ระดับใน
การเข้าถึงสิทธิของคนพิการมาก

ค่าเฉลี่ย 0.37 – 0.67 หมายถึง ระดับใน
การเข้าถึงสิทธิของคนพิการปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.33 หมายถึง ระดับใน
การเข้าถึงสิทธิของคนพิการน้อย

การสร้างเครื่องมือการวิจัย มีการ
ดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา วารสาร
ทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเข้าถึงสิทธิ
ของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556

2. นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษามา
สร้างแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีเนื้อหาสาระครอบคลุมตาม
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. นำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้
ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรง
ตามเนื้อหา (Content Validity) และตรวจสอบ
ความเที่ยง (Reliability) โดยนำแบบสัมภาษณ์
ที่ได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้
(Tryout) กับผู้พิการตำบลบางแก้ว อำเภอมือง
จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งเป็นประชากรที่มีลักษณะ
ใกล้เคียงกัน จำนวน 32 คน ผลการทดสอบความ
เชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .81

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
ทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่
ความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จริยธรรมวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาและได้รับการ
รับรองคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เลขที่ COA.1-
135/2022 ผู้วิจัยจะพิทักษ์สิทธิของกลุ่มเป้าหมาย
โดยยึดหลัก 3 ประการ คือ หลักความเคารพ
ในบุคคล (Respect for person) หลักคุณประโยชน์
และไม่ก่ออันตราย (Beneficence) หลักยุติธรรม
(Justice) ซึ่งคำนึงถึงการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์ การให้คำยินยอมโดยได้รับข้อมูลที่
เพียงพอและเป็นอิสระในการตัดสินใจ การเคารพ
ในความเป็นส่วนตัวและรักษาความลับ กล่าวคือ
ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยให้ข้อมูลและชี้แจง
ให้กลุ่มตัวอย่าง เข้าใจอย่างชัดเจน และให้ความเป็น
อิสระในการตัดสินใจ ไม่มีการบังคับ หรือเกิดความ
เกรงใจ การตัดสินใจจะไม่ส่งผลกระทบต่อ ใด ๆ ต่อการ
เข้ารับการรักษาพยาบาล และข้อมูลที่ได้ผู้วิจัย
นำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

ผลการวิจัย

การศึกษาการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ของคน
พิการตำบลลาดใหญ่ อำเภอมือง จังหวัด
สมุทรสงคราม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและ
พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และฉบับ
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 โดยมี

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และการเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 รวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ จำนวน 220 ฉบับวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 การรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้พิการ

ส่วนที่ 3 การเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 220 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 54.5 เพศหญิงร้อยละ 45.5 อายุมากกว่า 60 ปี ร้อยละ 59.1 รองลงมา อายุ 41-60 ปี ร้อยละ 21.8 อายุน้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 10.5 และอายุ 21-40 ปี ร้อยละ 8.6 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 41.4 รองลงมาสถานภาพโสด ร้อยละ 38.2 และสถานภาพหม้าย/หย่า/แยก ร้อยละ 20.5 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 70.9 รองลงมาไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ 11.4 มีมัธยมศึกษาตอนปลาย/ป.ว.ช ร้อยละ 7.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 5.9 ระดับอนุปริญญา/ป.ว.ส ร้อยละ 2.3 และระดับปริญญาตรี ร้อยละ 1.4 และส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 2,000 บาท ร้อยละ 67.7 รองลงมาได้ 5,001-8,000 บาท ร้อยละ 13.2 มีรายได้ 2,001-5,000 บาท และมีรายได้มากกว่า 8,000 บาท ร้อยละ 9.1 และรายได้ตั้งแต่ 8,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 โดยร้อยละ 75.9 ไม่มีอาชีพ รองลงมา

รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 16.4 ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 5 เกษตรกร 1.4 ข้าราชการบำนาญ ร้อยละ 0.9 และพระภิกษุ ร้อยละ 0.5

ด้านสวัสดิการการรักษาพยาบาล ส่วนใหญ่มีสิทธิในการรักษาพยาบาล สิทธิ สปสช. (คนพิการ 74) ร้อยละ 76.4 สิทธิ รองลงมา สิทธิ สปสช. (บัตรทอง) ร้อยละ 11.4 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 7.3 ประกันสังคม ร้อยละ 3.6 และประกันชีวิต ร้อยละ 1.4 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ร้อยละ 55 รองลงมา พิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย ร้อยละ 16.8 พิการทางสติปัญญา ร้อยละ 12.7 พิการทางการมองเห็น ร้อยละ 10.9 พิการทางจิตใจและพฤติกรรม ร้อยละ 2.7 และพิการทางออทิสติก ร้อยละ 1.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสาเหตุความพิการมาจากความเจ็บป่วย ร้อยละ 35.9 รองลงมาพิการจากอุบัติเหตุ ร้อยละ 25.5 พิการตั้งแต่กำเนิด ร้อยละ 24.1 และจากอาหาร ร้อยละ 14.5 และได้รับเบี้ยความพิการตามสิทธิ 800 บาทต่อเดือน ร้อยละ 100

ในการดูแลของครอบครัวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นมีบุตรหลานเป็นผู้ดูแล ร้อยละ 36.4 รองลงมาไม่มีสามีหรือภรรยาเป็นผู้ดูแล ร้อยละ 28.6 มีพ่อหรือแม่ดูแล ร้อยละ 19.5 มีญาติพี่น้องดูแล ร้อยละ 11.4 มีปู่/ย่า/ตา/ยาย ดูแล ร้อยละ 2.3 และไม่มีผู้ดูแล ร้อยละ 1.8 และพักอาศัยอยู่บ้านตนเอง ร้อยละ 67.3 รองลงมาบ้านพ่อ-แม่ ร้อยละ 20.5 บ้านญาติ/พี่น้อง ร้อยละ 8.6 บ้านเช่า ร้อยละ 2.7 และอื่น ๆ ร้อยละ 0.9

ส่วนที่ 2 การรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้พิการ

คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม

พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้สิทธิ
ประโยชน์ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา

(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 โดยภาพรวมในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = .63$, S.D. = .109)

ส่วนที่ 3 การเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556

ตารางที่ 1 การเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556

การเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556		$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
1. ด้านข้อมูลข่าวสาร				
1.	คนพิการและผู้ดูแลมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี	.87	.341	มาก
2.	คนพิการที่จดทะเบียนแล้วมีสิทธิเข้าเรียนร่วมกับบุคคลอื่นใน สถานศึกษาได้	.84	.365	มาก
3.	คนพิการที่จดทะเบียนแล้วสามารถเข้ารับบริการฝึกอาชีพในสถานฝึก อาชีพเฉพาะคนพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	.88	.320	มาก
4.	สถานศึกษาควรต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้คนพิการตามความ เหมาะสม	.93	.260	มาก
รวมด้านข้อมูลข่าวสาร		.88	.449	มาก
2. ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก				
5.	คนพิการที่จดทะเบียนแล้วมีสิทธิได้รับสวัสดิการเบี้ยความพิการ เดือนละ 800 บาท	.30	.461	น้อย
6.	คนพิการที่จดทะเบียนแล้วมีสิทธิขอกู้ยืมเงินจากกองทุนฯเพื่อนำไปเป็น ทุนประกอบอาชีพ	.88	.320	มาก
7.	รถยนต์ประจำทางและรถไฟต้องมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกแก่คน พิการ	.62	.487	ปานกลาง
8.	คนพิการที่เป็นคดีความสามารถขอทนายความได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	.88	.320	มาก
รวมด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก		.67	.146	ปานกลาง

การเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556		$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
3. ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ				
บริการทางการแพทย์				
9.	คนพิการที่จดทะเบียนแล้วมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์อุปกรณ์เทียม อุปกรณ์เสริมหรือเครื่องช่วยคนพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	.90	.305	มาก
10.	ท่านมีสิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์เครื่องช่วยความ พิการติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใดๆเพื่อประโยชน์ในการ เดินทาง	.89	.313	มาก
11.	ท่านได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น การได้รับเบี้ยยังชีพ บริการทางการศึกษา	.59	.493	ปานกลาง
12.	ท่านที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ควรได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ	.16	.371	น้อย
13.	ท่านสามารถขอรับความช่วยเหลือในด้านการบริการต่าง ๆ ได้ที่ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ(พก.)ได้ทั้งศาลากลาง จังหวัดสมุทรสงคราม	.10	.297	น้อย
14.	สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ(พก.)เป็นองค์กร หลักที่มีหน้าที่ในการฝึกอบรมอาชีพสำหรับคนพิการโดยเฉพาะบริการ ทางการประกอบอาชีพ	.10	.305	น้อย
15.	ผู้พิการสามารถเข้ารับการรักษาทางกายภาพจากโรงพยาบาลโดยไม่เสีย ค่าใช้จ่าย	.31	.464	น้อย
16.	สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ(พก.) เป็นองค์กร หลักที่มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านคนพิการ	.24	.426	น้อย
17.	ผู้พิการสามารถขอรับความช่วยเหลือจากสมาคมหรือมูลนิธิได้ ตลอดเวลาบริการทางสังคม	.24	.430	น้อย
18.	หากผู้พิการต้องการได้โควต้าศาลากจะต้องเป็นสมาชิกสมาคมหรือ มูลนิธิตามประเภทความพิการของตนเอง	.13	.341	น้อย
19.	ผู้พิการสามารถกู้ยืมเงินเพื่อการประกอบอาชีพได้จากสมาคมต่าง ๆ	.83	.377	มาก

การเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556		$\bar{x}$	S.D.	แปลค่า
20.	ผู้พิการจะต้องเสียค่าบำรุงสมาคมเพื่อการบริหารด้านต่าง ๆ	.85	.354	มาก
	รวมด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ	.45	.670	ปานกลาง
	ภาพรวม	.60	.111	ปานกลาง

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ของคนพิการตำบลลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 สรุปได้ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 54.5 มีอายุมากกว่า 60 ปี ร้อยละ 59.1 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 41.4 มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นร้อยละ 70.9 มีรายได้น้อยกว่า 2,000 บาท ร้อยละ 67.7

ไม่มีอาชีพ ร้อยละ 75.9 มีสิทธิในการรักษาพยาบาล สิทธิ สปสช. (คนพิการ ท74) ร้อยละ 76.4 เป็นผู้พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ร้อยละ 55 มีสาเหตุความพิการมาจากความเจ็บป่วย ร้อยละ 35.9 มีบุตรหลานเป็นผู้ดูแล ร้อยละ 36.4 พักอาศัยอยู่บ้านตนเอง ร้อยละ 67.3 ได้รับเบี้ยความพิการตามสิทธิ 800 บาทต่อเดือน ร้อยละ 100

การรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้พิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง รับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้พิการตามพระราชบัญญัติการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการพ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 ในภาพรวมระดับปานกลาง

การเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริม

และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 ในภาพรวมระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านข้อมูลข่าวสารมีการเข้าถึงสิทธิอยู่ในระดับมาก ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพอยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

การรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้พิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่าง รับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้พิการตามพระราชบัญญัติการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการพ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้สูงอายุมากถึงร้อยละ 59.1 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องพึ่งพาบุตรหลานหรือเจ้าหน้าที่รัฐในการแจ้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตามแม้ว่าปัจจุบันจะมีช่องทางต่าง ๆ มากมายที่จะทำให้ผู้พิการรับทราบถึงสิทธิประโยชน์ของตนเอง ดังนั้นบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในชุมชน ประชาสัมพันธ์และสื่อสารให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับกลุ่มผู้พิการกลุ่มนี้อย่างจริงจังเพื่อการได้รับประโยชน์

สูงสุด ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของสาวิตรี รัตนชูโชติ⁷ ที่พบว่าระดับการรับรู้ในการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ อยู่ในระดับมากอาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี และมีการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาซึ่งสามารถมีการรับรู้สิทธิประโยชน์ได้ดีกว่า

การเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษานี้ก็สอดคล้องกับการรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้พิการของสาวิตรี รัตนชูโชติ⁷ ซึ่งพบว่าอยู่ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการรับรู้สิทธิประโยชน์จะส่งผลต่อการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ หากมีการรับรู้มากก็มีโอกาสเข้าถึงสิทธิประโยชน์มาก สอดคล้องกับการศึกษาของ ธาณิรัตน์ ผ่องแผ้ว^{8,9} เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก เนื่องจากปัจจุบันในปัจจุบันเทคโนโลยีที่ทันสมัยได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันมากขึ้น ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีรวมถึงช่องทางการสื่อสาร มีหลากหลายประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัยสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดายและสะดวกรวดเร็ว ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากปัจจัยด้านทรัพยากร สำหรับการให้บริการที่ยังไม่เพียงพอทั้งด้านสถานที่ บุคลากรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ขาดการประชาสัมพันธ์ อย่างทั่วถึงและขาดการปฏิบัติงานในเชิงรุก เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในการใช้สิทธิ สอดคล้องกับการศึกษาของ ปัทมา ล้อพงศ์พานิชย์¹⁰ และ Ratnatilaka Na Bhuket P.¹¹ ส่วนด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งด้านนี้ประกอบ

ไปด้วยบริการทางการแพทย์ บริการทางการศึกษา บริการทางการประกอบอาชีพ และบริการทางสังคม แม้ว่านโยบายด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพได้มีการกำหนดชัดเจนในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2550. 2553 [เข้าถึงเมื่อ 6 ธันวาคม 2562]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.nationalhealth.or.th>
2. กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550. 2562 [เข้าถึงเมื่อ 6 ธันวาคม 2562]. เข้าถึงได้จาก: <http://dep.go.th>
3. กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย. 2562 [เข้าถึงเมื่อ 6 มกราคม 2563]. เข้าถึงได้จาก: <http://dep.go.th>
4. กระทรวงสาธารณสุข สถาบันสิรินธร เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ. แผนพัฒนาการดูแลสุขภาพคนพิการ ฉบับที่ 2 พ.ศ.2560-2564. 2562 [เข้าถึงเมื่อ 6 ธันวาคม 2562]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.snMRI.go.th>
5. องค์การบริหารส่วนตำบลลาดใหญ่. ข้อมูลประชากรองค์การบริหารส่วนตำบลลาดใหญ่. 2562 [เข้าถึงเมื่อ 31 ธันวาคม 2562]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.ladyai.go.th>

6. บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด; 2556.
7. สาวิตรี รัตนชูโชติ. การเข้าถึงสิทธิของคนพิการ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะ พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์; 2552.
8. ธาณิรัตน์ ผ่องแผ้ว. คุณภาพชีวิตคนพิการของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช : ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท รัฐประศาสน ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2558.
9. ระพีพรรณ ฉลองสุข. สิทธิประโยชน์ด้านการดูแล สุขภาพของคนพิการ. วารสารมหาวิทยาลัย ศิลปากร ฉบับภาษาไทย 2558;35(2): 69-87
10. ปัทมา ล้อพงศ์พานิชย์. ผู้สูงอายุที่มีความพิการ:) ถึงสวัสดิการสังคม. วารสารการพยาบาลและการ ดูแลสุขภาพ 2560;35(3): 22-30.10
11. Ratnatilaka Na Bhuket P. From Problems to Policy: A Case Study of the Elderly in Southern Border Provinces. Rom Phruek Journal Krirk University 2013;31(3): 1 – 26